

[Hartvig Frisch.]

der her er Tale om, intet som helst Pres kan udøve. Kaster vi derimod Blikket ud og ser paa, hvad det er, vi staar overfor i Øjeblikket, det, som er den overmægtige Trumf i det økonomiske Spil, saa er det de store Trusteer og Karteller, disse store internationale Dannelser — lad mig tage Olien, blot for at nævne et Eksempel. Her er den virkelige Fare, og hvad vil det heroverfor sige, at man skal lægge Passet ad Toldlovgivningslinien eller lignende? Forholdet er det, at Verden over er Trusterne blevet saa overmægtige nu, at den eneste virkelige Modvægt, der faktisk findes deroverfor, det er Staterne, naar Staterne optræder som de faktisk handlende. Vi har nemlig oplevet i de sidste fem Aar at se, at en hel Stat, tilmed en Verdensstat, har etableret den statslige Handel, har gjort al Udenrigshandel til et Statsmonopol, og vi har set, at først her kommer vi op i en Størrelsesorden, hvor der virkelig er Tale om en Kamp, og hvor denne Kamp ogsaa afsætter Resultater. Hvad saa end Rusland har præsteret, det er klart, at her er der dog Mening i Talen om en aktiv Handelspolitik, Mening i disse Ord om at slaa igen, naar de andre slaar. Jeg kunde ønske, at det højtærede konservative Folkeparti, naar det brugte alle disse smukke Ord, saa dog tænkte Sagen igennem og saa, hvorledes det danske Marked virkelig ligger under liberalistisk Form. Det er nemlig det mærkelige, at hele denne gamle gemytlige Liberalisme; den vil de Herrer alligevel, vi skal have indadtil; men samtidig skal vi saa udadtil optage en saadan Kamp, som virkelig betyder Kamp for Livet, økonomisk set. I alt det, som de Herrer fremfører, er der for mig som Socialdemokrat egentlig det ganske morsomme, at jo mere de Herrer taler, des mere føler man, at Vejen kan kun være en stadig Udvidelse af Statsmonopolet; for gennem det kan der dog faktisk præsteres aktive Handlinger. Derimod, denne gamle Grammofonplade, som sættes i Gang; og som snurrer rundt, om disse Toldsatser, hvorved vi skal genere de store Lande — vi skal ligesom gaa ind i en Politik, hvor vi skal kunne faa noget igen —, den viser sig faktisk i alle de Tilfælde, hvor man kommer til at staa overfor Realiteter, at mangle den simple Bund, der skal være i det, nemlig Styrken. Derfor bliver disse Ord om den aktive Handelspolitik sikkert i visse Perioder et meget godt konservativt Skilt, som de Konservative kan gaa rundt med; men de indeholder ikke nogen af de Realiteter, som man samtidig hører de Herrer føre i Munden, og som de ligesom vil give os andre Indtrykket af, at de er parate til at skride

til, nemlig de Lægemedler, som overfor Uldlandet skal kunne sanere den danske Økonomi.

Krag: Jeg vil gerne begynde med at bringe den højtærede Minister for offentlige Arbejder en Tak for hans Stilling til den saa stærkt paakrævede Høfdebygning ved Trans; det glæder mig, at Ministeren erkender Nødvendigheden af, at der snarest tages fat paa dette Arbejde. Jeg erkender, at Forholdene ud for Mærskediget ogsaa nødvendiggør hurtig Handling; men det samme er faktisk Tilfældet ved Trans, hvis ikke store Værdier fortsat aarlig skal glide ud i Havet. De stedlige Beboere er overordentlig beskedne i deres Krav; blot det at faa begyndt med Bygningen af den første Høfde i det kommende Finansaar vil være tilfredsstillende for dem, og da denne Høfdebygning neppe kan blive syndeligt billigere i den kommende Tid, tør jeg maaske haabe paa den højtærede Ministers Bistand til eventuelt at opnaa en Bevilling til Paabegyndelse af den allerede i dette Finansaar; jeg ved, at det vil blive hilst med overordentlig stor Glæde af Beboerne paa den paagældende Kyst.

Jeg beklager naturligvis, at den højtærede Minister ikke mener at kunne give Tilsagn om at forbedre Toggangen paa den vestjydske Længdebane i Forbindelse med Toget fra København Kl. 2,20 Eftermiddag. Den højtærede Minister stillede sig tvivlende med Hensyn til Rentabiliteten. Derom kan jeg naturligvis ikke udtale mig, men jeg kan kun udtale min Tilfredshed med, at den højtærede Minister her har givet Løfte om at ville forelægge Sagen for Statsbaneadministrationen.

Saa vil jeg endelig gerne overfor den højtærede Minister for offentlige Arbejder gøre en Bemærkning om Havnen ved Hals, som er af ganske overordentlig Betydning for Fiskeriet, ikke blot i Fjorden og paa Aalborgbugten, men i hele det mellemste og nordligste Kattegat. Havnen er faktisk saa slet som muligt, og man kan i Virkeligheden forvente et snarligt Sammenfald af den. Ejerens, Aalborg Havnevæsens Interesse i Havnen er forstaaeligt nok kun ringe, men Hals Kommune er en fattig Kommune, Byen er et Fiskerleje, som paa ingen Maade har økonomisk Kraft til at løse Opgaven, selv naar Forholdet til Aalborg Havnevæsen afvikles paa en for Hals nogenlunde tilfredsstillende Maade — Ofre vil en saadan Afvikling dog formentlig kræve — og heller ikke kan af de Grunde, jeg her har nævnt, Byen og Sognet overtage en væsentlig Del af Udgiften. Vel